

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červenec/Srpen 2024, r. XXVIII. č. 307

„Tvým nejlepším služebníkem je ten, který nedbá na to, aby od Tebe slyšel, co si sám přeje, ale spíše chce to, co od Tebe slyší“. (sv. Augustin)

Exhortace faráře na letní prázdniny

(generovaná ChatGPT)

NB: Když jsem se ocitl mezi neschopností své hlavy produkovat jakékoliv myšlenky (obecně, ale zejména teď při alergii) a naléhavou potřebou otce Juana dokončit číslo Tolle lege, obrátil jsem se na umělou inteligenci. Zde je výsledek. Ohromující!

Čas letních prázdnin je za dveřmi. Je to vzácná příležitost načerpat novou energii, posílit rodinné vazby a ponořit se do krásy stvoření.

V době, kdy se připravujete na dovolenou, vás vyzývám, abyste se zamysleli nad některými myšlenkami a návrhy, jak tento čas prožít v duchu vděčnosti a víry:

1. Uvědomte si dar odpočinku

Prázdniny jsou nejen časem volného odpočinku, ale také darem, který nám umožňuje odpoutat se od každodenních starostí. Využijte těchto chvil k zamyšlení nad tím, jak nás odpočinek přibližuje k Bohu, který stvořil svět a zve nás, abychom našli odpočinek v jeho lásce.

2. Pěstování vděčnosti

Často si zvykneme na rutinu a zapomínáme děkovat za prosté radosti života. Během prázdnin si najděte čas a poděkujte Bohu za dary, které vám dal: rodinu, přátele, přírodu a možnost zažít nová dobrodružství. Vděčné srdce vidí ve všem Boží ruku.

3. Žít víru i o prázdninách

Víra nikdy nejedí na dovolenou. Vezměte si s sebou na cesty modlitbu. A dobrou knihu. Vyhledejte kostel, kde se můžete zúčastnit nedělní mše, i když jste daleko od domova. Křesťanské společenství je celosvětová rodina a najít útěchu a duchovní potravu ve společenstvích, která navštívíte, může být úžasnou zkušeností.

4. Sdílení a štědrost

I během prázdnin můžeme být nástroji Boží dobroty. Podělte se o svůj čas a prostředky s těmi, které na cestě potkáte. Malé gesto laskavosti, slovo útěchy nebo projev štědrosti může mít velký význam.

5. Úcta ke stvoření a péče o něj

Při svém cestování respektujte přírodu a krásu stvoření. Sbírejte odpadky, vyhýbejte se plýtvání a snažte se žít v souladu s životním prostředím. Naše odpovědnost vůči stvoření odráží naši lásku ke Stvořiteli.

6. Návrat k jednoduchosti

Prostota nás přibližuje k Božímu srdci. Vybírejte si aktivity, které podporují vnitřní klid a jednoduchost, jako jsou procházky přírodou, chvíle ticha, duchovní četba nebo smysluplné rozhovory. Tyto chvíle klidu se mohou stát vzácnou příležitostí k naslouchání Božímu hlasu.

Přeji vám léto plné klidu, objevování a blízkosti Bohu. Ať vám Pán žehná a provází vás všude, kam se vydáte. Šťastnou dovolenou!

S láskou a modlitbou, otec [jméno faráře]. Určitě to můžu podepsat. **P. Angelo Lemme OSA**

Blaze každému, kdo kráčí po Božích cestách

Cesta se vinula zahradou kolem rozkvetlých stromů a keřů, chvílemi zpomalovala a zamyšleně se dívala na město, chvílemi umíněně zahýbala v prudké zatáčke a nečekaně vedla opačným směrem. Ozdobený jarním sluncem a zelenou trávou byl Petřín neobyčejně krásný. „Blaze každému, kdo kráčí po Božích cestách“, vzpomněla jsem si během vycházky na slova z žalmu a písňe, kterou mám tak ráda.

Tyto petřínské cesty, kterými je pražský vrch protkán jako nitěmi, ve mně nejednou navodily myšlenky o tom, co znamená kráčet po Božích cestách. Nebylo tomu jinak ani tenkrát, na Bílou sobotu, kdy byl celý kopec jakoby ponořen do tichého očekávání velikonočního zázraku. O kráčení po Hospodinových cestách mluví žalm 128: stručně a výstižně popisuje, co čeká toho, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách. „Bude ti blaze a dobře,“ říká. Občas vedla cesta do kopce – to vyžadovalo více námahy, ale zároveň otevíralo dobrý výhled – občas po rovince a občas i z kopce. To vše metaforicky vyjadřovalo rozmanitost lidských životních osudů a také toho jednoho konkrétního, mého příběhu. „Jak půjde jinoch svou cestou bez úhony? Bude-li se chovat podle tvého slova,“ zpívá v krásné modlitbě žalm 119. „Celým srdcem tě hledám, nedej, abych se odchýlil od tvých předpisů!“ Nebo jinde: „Tvé příkazy chci zachovávat, jenom mě neopouštěj!“ Všechna ta slova mi mluvila z duše: ten, kdo aspoň jednou v životě okusil sladkost Pánovy přítomnosti, se jí už nikdy nebude chtít vzdát. Je to jako s drahocennou perlou z Matoušova evangelijního vyprávění, kdy Pán Ježíš přirovnává nebeské království k obchodníkovi, který najde jednu drahocennou perlu: pak prodá všechno, co má, a koupí ji (Mt 13,46), aby už navždy chodil jen po Hospodinových cestách. Co je pro to potřeba? Vlastně nic zvláštního: cesta je daná, mám po ní jenom kráčet a nescházet na scesti. Důvěřovat Bohu, který ji pro mě s láskou připravil, a s vděčností ji přijímat jako dar.

A tak mě vedla cesta Petřínskými sady dál, až se stala zajímavá věc: ta rovná široká cesta se najednou rozdvojila a postavila mě před nutnost volby. Dvě úzké cestičky, jedna vedle druhé, vypadaly přibližně stejně a ztrácely se z pohledu v blízké zatáčke, takže nebylo vidět, kam vedou. Takhle přesně to někdy v životě chodí, napadlo mě. Na okamžik jsem se zastavila, abych pochopila, kterou z nich mám zvolit. Krásný a výstižný symbol svobody, ke které je povolán každý křesťan, svobody Božích dětí! Obě cesty jsou možné, jenže která z nich je správná, která je moje? Už jsem nepřemýšlela o jednom triviálním petřínském rozcestí, ale o obrovském a nepochopitelném tajemství svobody, kterou nám Pán dává. Tady už nejde jen o volbu dobra či zla, o zachovávání biblických příkázání. Tady – v bytí z Ducha – je duše jako ryba v bezbřehém oceánu Boží dobroty. A „kde je duch Páně, tam je svoboda.“ (2Kor 3,17) Tady už není jedna jediná moje správná cesta – tady jsou mi všechny Boží cesty otevřené.

S touto zkušeností radikální svobody vystávají v novém světle slova modlitby Páně „bud' vůle tvá“. Není to rezignace ani nechtěný kompromis: je to pokorný a vděčný úkon sebeodevzdání vlastní vůle – uvědomující si veškerou svou omezenost a nedokonalost – do rukou věčné Prozřetelnosti. Vůle osvětlené pravdou o sobě samé a přijímající lásku milujícího Otce. Vůle kráčející ruku v ruce s Tím, který je cesta, pravda a život (Jan 14,6). Na tento ustavičný velikonoční zázrak poukazovaly rozkvetlé stromy a keře, o něm vyprávělo jarní slunce, o něm mlčela tichá petřínská zákoutí. Hospodin mi daruje svou svobodu – a já Mu chci zcela svobodně darovat tu svou.

Kateřina Tourková

Augustiniánské stavby, díl 11. Farní kostel sv. Anny v Madridu

V západní části Madridu, kousek od stanice metra Artilleros, se mezi vysokými panelovými domy, ve čtvrti, která může připomenout sídliště v Čechách, nachází farní kostel sv. Anny – Santa Ana Y La Esperanza – spravovaný augustiniány. Stejně jako vysoké deskové domy, i kostel je moderní, což v jeho případě mimo jiné znamená celý betonový.

Kostel tvoří část většího souboru, v němž je i komunitní centrum a dokonce byty, a nemá tak například tradiční průčelí. Neznašená to, že by byl introvertní, obrácený jen do sebe, otevírá se vůči příchozím, ale je bez reprezentativní tváře, oné fasády, kterou se například baroko (naš sv. Tomáš!) tak rádo obracelo na kolemjdoucí, aby je k sobě přitáhlo.

Celý komplex vyprojektoval v roce 1965 architekt Miguel Fisac a jde o jedno z průkopnických děl, ve kterém byly zohledněny liturgické směrnice Druhého vatikánského koncilu; ten probíhal v letech 1962-65. Stavba kostela pak 1965-71. Jedna ze změn, která, jak známo, následovala, byl obrat orientace oltáře, tak, aby se, jak se často říká, „sloužilo čelem k lidu“. Fisacův kostel je mezi prvními, kde oltář tvoří ohnisko „uprostřed“ kostela od samého počátku. Za ním je nika, v níž není a nebyl oltář, je tam umístěno sezení kněze a ministrantů. Dnes jsme na toto uspořádání zvyklí, ještě větší část slavných moderních kostelů však vznikla „po staru“ a po několika málo letech musely být upraveny na nový provoz.

O době vzniku však nevypovídá jen oltář a kněžiště. Jak již zaznělo, celý kostel je betonový, tedy v pohledovém, neomítaném či nenabarveném betonu, a vyjadřuje se v něm tak vkus doby, hledání nového i odvaha k neobvyklému či nevyzkoušenému. Přijalo by dnes běžné farní společenství za svůj kostel šedý betonový bunkr? Stylem se architekt evidentně inspiroval, aniž by jakkoliv levně kopíroval, patrně nejslavnějším kostelem 20. století, tedy bráno z hlediska architektonického, a to poutním kostelem Notre Dame du Haut v Ronchamp, ve východní Francii, od Le Corbusiera. Je to poznat především v pojetí interiéru. Ten může poněkud připomenout umělou jeskyni s mohutnými nosnými betonovými zdmi. Jeho forma jako by skulpturálními tvary připomínala sochařské dílo. Například na čelní stěně kostela jsou v masivní stěně „vyhloubeny“ tři niky. Prostřední jsem již zmínil. V pravé je svatostánek, v levé pak sousoší Svaté rodiny a před ním stojí ambon.

Co považují za slabší stránku je, že kostel tím, že vytváří jednu přibližně oválnou „lod“, kde je odevšad všude vidět, příliš upřednostňuje společenství a nenabízí vůbec žádné „zákoutí“, kapličku ani jiné intimní místo, kde by mohl jedinec v tichu a klidu pobýt v soukromém rozjímání. Hromadná liturgie není jedinou formou zbožnosti, které má kostel sloužit.

Velmi zajímavě a dobře řešil architekt naopak světelný režim. Světlo patří mezi jeden z mála prostředků, které dnes lidem zůstaly, aby vyjádřili transcendentní spojení, protože jiné, doslovnější již nikoho nepřesvědčí (jako například andílci s křídélky, čerti s rohy a mnoho dalších). Betonový interiér má několik oken na vstupní straně, která vpouští světlo lidem právě do zpěvníku. Jinak je to, co lze označit za loď kostela, tedy místo, kde sedí při bohoslužbě věřící, dosti tmavé. To proto, aby více vyniklo kněžiště s oltářem, které zalévá světlo z vrchu, z velkého stropního okna skrytého ve stropě. Když člověk od oltáře vzhledne, uvidí velké oválné okno, odtud dolů sestupuje množství světla. Kostel je tak odrazem i hledáním adekvátního výrazu světelného. Z denního světla věřící prochází tmavším kostelem k světlému oltáři.

Nemyslím, že je kostel sv. Anny výrazným mistrovským dílem, které by člověka strhlo krásou, hlubokými myšlenkami nebo snad obtížně definovatelnou genialitou, je to stavba spíše obyčejná v nejlepší smyslu slova, obraz doby, která se nebála zkoušet a vytvářela něco nového. Protože dodnes slouží, zdá se, že v tomto případě to byl pokus úspěšný.

Zápis z jednání pastorační rady (dále jen PR) farnosti sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1, uskutečněného dne 13. června 2024 v 19:00 hod. v Kasiciaku kláštera.

V úvodu společná modlitba k Duchu svatému

Program dnešního setkání

Duchovní podnět („Gaudium evangelii“) = Radost z Evangelia: Tři motivace: 1) Ježíšova láska; 2) Evangelium je podstata; 3) Poznat Ježíše – kráčet s Ježíšem.

Zhodnocení Pastoračního roku:

- dne 9. 6. 2024 přistoupilo 25 dětí k prvnímu svatému přijímání – pro českou komunitu to byl rekord

- P. Juan informoval o uskutečněné aktualizaci seznamu farníků a přípravě nových Web stránek farnosti. Od cca 1. 9. 2024 bude spuštěno včetně Facebooku, WhatsApp, Instagramu atd. Provede Dialog Media

- došlo k obnově oltáře sv. Sebastiana, příští rok se bude renovovat oltář sv. Rocha a za dva roky hlavní oltář...

- v kostele budou umístěny 2-3 větší obrazovky (za finanční spoluúčasti anglické komunity), obrazovky budou umístěny na sklopném rameni a budou se na nich uvádět např. texty mše svaté...

- v ambitech budou umístěny (až budou zrestaurovány) 2 další lunety. Celkem v ambitu bude umístěno 12 lunet.

- Je v úvaze zakoupit stohovatelné židle včetně „vozíku pro ně“, aby byly k dispozici při velkém množství lidí v kostele, či ambitech.

- Velmi úspěšné byly „minipoutě“, které se v uplynulém období uskutečnily

- „Kurz pro lektory“ – oficiálně pouze v rámci arcibiskupství. Lektorů je prozatím dostatek - žádost směřující k české komunitě o zapisování se na seznam čtení a vaření kávy. Seznamy jsou na nástěnce v refektáři.

- Na „Noc kostelů“ letos přišlo 8 120 lidí, což je rekordní počet, během večera byl zájem o naši školu, „pouť světla“, letošním obrazcem bylo znázornění eucharistie.

- Zpráva o proběhlých jednáních o Synodě: zápisy, které byly z jednotlivých farností zaslány na arcibiskupství, byly příliš kritické. Dne 18. 6. 2024 se uskuteční setkání zástupců farností s arcibiskupem (za naši farnost P. Juan a Katka Tourková).

- V roce 2025 (duben) se uskuteční Národní pouť v rámci Svatého roku do Říma. Farní pouť do Říma by se mohla uskutečnit na podzim letošního roku, neboť v roce 2025 v Římě již nejsou ubytovací kapacity.

- P. William Faix obdržel české občanství.

- Dne 28. 8. 2024 (svátek sv. Augustina) bude v 18:00 hodin slavná mše svatá (pro všechny komunity) a po ní oslava v ambitech..

PŘÍŠTÍ SETKÁNÍ PR SE USKUTEČNÍ V NEDELI 15. 09. 2024 V 11:00 (PO ČESKÉ MŠI SVATÉ) V REFEKTÁŘI

Zapsala: Marie Hradecká

Prázdniny

Začínají prázdniny, ale to neznamená prázdno bez Boha. Naopak, je to požehnaný čas k tomu, abychom zvolnili krok, zamysleli se a vnímali krásy, které pro nás Bůh stvořil. Stačí se zaposlouchat do ptačího chorálu, který nás probouzí do nového dne, vnímat slunce – to blahodárné slunce, které nás naplňuje radostí. Je třeba si uvědomit, že to všechno, co je kolem nás: květiny, stromy, ptactvo, řeky a hory, ale také lidé, se kterými se setkáváme, jsou drobné vzkazy od Boha, abychom si uvědomovali velikost našeho Stvořitele. Děkujeme za každý nový prožitý prázdninový den. Děkujeme také za déšť, který je pro přírodu třeba. A hlavně děkujeme za čas, který můžeme trávit se svými blízkými. Je toho hodně, za co bychom měli každodenně děkovat, jsou to dary, které nám někdy až marnotratně Bůh dává.

Radostné prázdniny a hlavně ve zdraví se vždycky vracejme domů

M.Hradecká.

Potkala jsem...

Letošní rozhodnutí, kam o prázdninách, bylo jasné: buď Španělsko, nebo Anglie.

Vtom jsem zahlédla augustiniánský poutač u sv. Tomáše na Malé Straně v Praze. Zval na augustiniánskou pouť po Umbrii, jedním z míst bylo Gubbio. Z podvědomí se mi vybavilo krásné Gubbio z italského seriálu o Donu Matteovi. Do té doby jsem se domnívala, že Gubbio je nejspíš fiktivní seriálové středověké město, ale při bližším pátrání jsem objevila, že v Gubbio mohu na vlastní oči uvidět v muzejní části Palazzo dei Consoli nad městem historickou ojedinělost: sedm bronzových desek, pocházejících ze 3. – 1. století před Kristem. Ty podrobně popisují ceremoniální rituály, každodenní život a předpisy o právním postavení městského státu ve dvou jazycích – umberštině a latině. Usoudila jsem, že je dobré vidět jazyk, který jako jediný na světě má kromě češtiny „Ř“!

Nějaké místo bylo volné a za čtrnáct dnů jsem vyrazila spolu s dalšími dvěma poutnicemi z Prahy autem řízeným P. Angelem OSA v pátek navečer do Brna. Zde jsme se ráno po přespání v klášteře připojili do houfu typicky veselých, srdečných a družných Moravanů, organizovaných a vedených spolehlivou a zkušenou paní Brigitou a její rodinou (ministrant a situační informátor).

Usadili jsme se v přistaveném malovaném autobusu DPMB s jeho profesionální posádkou a vzhůru dolů do Itálie.

Tak začalo podařených osm dní, vrchovatě naplněných abecedou historických měst a míst, osobami svatými i nesvatými, přírodními unikáty i zemětřesnými zkázkami.

Denní šplhání do kopců a slézání z nich v nastalém krutém vedru osvěžovaly mohutné zdi dávných architektonických slohů.

Venkovní zeleň a vůně oleandrů, janovců, růží a levandulí byla po lijácích z minulých týdnů zatím stále živě omamná a veřejné kohoutky s vodou dostupné a na místních mapách značené. Většina fungovala, včetně fontány bláznů, kterou v Gubbio stačilo oběhnout a zažádat si tak o pas blázna místního.

Augustiniánské hotelové i klášterní noclehy byly promyšleně k místům stylové a ulevující, pokrmy a nápoje chutné a hojné, klášterní zahrady a zahrádky historicky tajemné, památky v nich úctyhodné.

Přejezdy měl P. Angelo dokonale vymyšlené, vyplňovaly je, kromě vydatné potravy pro naše duše, pro nás předem zadané a doma odpovědně vypracované elaboráty ke všem postupně navštěvovaným místům a jevům po dobu celého zájezdu. Vše bylo doplněno hrátkami, výukou italského jazyka, znalostní soutěží ze života svatého Augustina, večerními procházkami pro zájemce, vtipnými vtipy i vítaným rockem, vše za osobního řízení a discjockeyování P. Angela.

Ten se projevil jako vždy se usmívající, neunavitelný a veletřpělivý muž.

S typickou bleděmodrou čepičkou, smluvenými shromažďovacími hvizdy napodobujícími cvrčka, mluvící přepůvabnou češtinou, která občas vytváří zajímavé víceznačné novotvary a okořeňuje jeho oblíbené vtipy i vyprávění ze studií, ze života augustiniánského duchovního, i vyprávění přibližující životopisy historických osob, včetně svatých, neotřelým způsobem.

V místech dřívějších působišť P. Angelo zářil nelíčeným štěstím a přesvědčili jsme se, že jeho jméno je opravdu mnohde v Umbrii doporučující vstupní legitimací kamkoli.

Bezprostředně se projevoval i pan Lukáš, všudybud, zcestovalý v celém světě, někdy trefný situační glosátor a fanoušek osobních favoritů utkání ve fotbale. Občas nás vyděsily jeho jásavé výskoky, doprovázené neslýchaným halasem. Ten občas hraničil s děsivým hurikánem s každým povedeným kopem v momentálně přenášeném hraném mistrovství, o brankách nemluvě. Štěstí pana Lukáše bylo tak opravdové, jako pak jeho případný bezedný smutek při favoritově neúspěchu.

V poutní skupině bylo vidět mnoho manželských párů, projevujících si evidentně celoživotně vzájemné souznění, všichni účastníci byli ochotni druhému poutníkovi upřímně naslouchat nebo přispět okamžitou pomocí ve chvíli potřeby, jako například dvě ztepilé, milé a krásné sestry, nemocniční pedagožka, nebo paní Jana, vždy s přívětivým úsměvem na rtech, klidná, v bleděmodrých šatech, připomínající motýlka modráska, zpěvačka Šárka, jejíž zpěv se pěkně doplňoval se zpěvem sester augustiniánek při Eucharistii, její kamarádky, které si měly stále co povídat... celý autobus vytvořil skoro neuvěřitelně kompatibilní poutní útvar.

Drobná bloudění, úvahy, jak nejlépe investovat do materiálních připomínek z pouti i výběr nejchutnější zmrzliny nebo kávy, patřily samozřejmě i k tomuto putování.

Sem spadá i příhoda moje a mé spolubydlící a susedky v autobuse.

V Gubbiu, kam jsme všichni přijeli navečer, jsme se rozhodly pozorovat noční Gubbio ve svitu úplňku z výšky onoho proslulého muzea, které se tyčí nad městem.

Vše bylo jako v pohádce, dlouhý příkrý sestup jsme absolvovaly bez úrazu, ale zřejmě jsme překročily nějaký bludný kořen a natrefit na odbočku k našemu hotelu se nám ani napotřetí nepovedlo. Už jsme se smířily s tím, že do ranního kuropění přečkáme v místním antickém divadle, které hravě kdysi pojalo 7000 účastníků. Tam se ukryjeme.

Nakonec jsme potkaly místní skupinku na ulici posedávajících studentů, z nichž dva poznali na mobilu náš hotel a doprovodili nás domů. A vida: správná odbočka, kterou jsme třikrát nenašly, byla vzdálená od hotelu asi jen 25 metrů.

Když do Itálie, tak nejlépe s Italem, když to bude možné, nejlépe s Italem P. Angelem OSA

Na minutu s Maxem Kašparů

OTÁZKA

Život bez otázek je chudý. Už jako děti máme co do činění s nekonečným „...a proč?“ Každou odpověď dospělých jsme bohatší o informaci z velkého světa lidí. Jsou otázky, ze kterých časem vyrosteme jako z malých bot a začne nám být jasné, že existují i otázky nepoužitelné. Mohou být nemístné, trapné, dotíravé, předčasné, nadbytečné, vlezlé, netaktní či netaktické.

A některé jsou zcela zbytečné.

JINÝMI SLOVY...

Neptejte se Boha, jestli může, ale zda chce.

Neptejte se hudebníka, jestli umí, ale zda zná.

Neptejme se sebe, co je nám milé, ale zda je to i správné.

HOUBY

Stává se vám někdy, že vás názory určitých lidí otravují? Pokud ano, rozlišujte včas, zda jste jen znechuceni, lehce přiotráveni, silně otráveni nebo už potřebujete lékařskou pomoc. Můžete-li se místům, kde hrozí nebezpečí otravy, vyhnout, učinite tak.

Pokud to není možné, snažte se otravné názory před vyslechnutím převařit.

JINÝMI SLOVY...

Některé houby a názory jistých lidí jsou stravitelné až po předchozí úpravě.

PEŘINA

Jak si kdo ustele, tak si lehne, říká staré přísloví: já bych k němu dodal: tak se i vyspí. Snad je to také jeden z důvodů, proč se otevírají různá studia zdravého spánku, kde si můžeme koupit vodní lůžka, zdravotní matrace, aromatické polštáře nebo vyhřívaná prostěradla. Důležitá je také solidní peřina. A máme-li už všechno kvalitní pohromadě, a přesto nemůžeme usnout, je na místě spolknout prášek na spaní. A jedním z efektních a nenávykových je čisté svědomí.

JINÝMI SLOVY....

Není důležité, zda máme večer knoflíky na peřině urovnané pod bradou nebo u kotníků. Důležité je, abychom šli pod peřinu s urovnanými vztahy k bližním.

Dobrou chuť

Meruňkový křehký koláč s tvarohem

Je mnoho podobných koláčů, ale tento mi připadá velice chutný. Rozhodcovská komise moc teď nefunguje, tak musíte dát na moje posouzení.

Na těsto budeme potřebovat: 30 dkg hladké mouky, ½ balíčku prdopeč, 10 dkg moučkového cukru, 15 dkg rostlinného tuku a 1 vejce.

Na náplň budeme potřebovat: 50 dkg tvarohu, 2 vejce, 2 vanilkové cukry, 15 dkg cukru krupice, citronovou kůru, 2 lžíce citronové šťávy a 2 lžíce vanilkového pudinku. A nakonec ovoce. Použila jsem myšlenku jednoho známého kuchaře: Když nemáte meruňky, nahraďte to jiným ovocem. Použila jsem pár meruňek, mražené švestky a maliny.

Těsto zpracujeme na vále a dáme do lednice. Ušleháme tvaroh, žloutky, vanilkové cukry, cukr, kůru a pudink. Bílky ušleháme s citronovou šťávou a opatrně vmícháme do tvarohu.

Těsto rozválíme na velikost formy, je hodně křehké, tak je lepší vytvořit základní tvar a ve formě to vytvarovat, aby byly okraje po obvodu formy. Formu není třeba vymazávat. Třetinu těsta si odložíme na mřížku.

Nalijeme tvaroh, poklademe ovocem a uděláme mřížku. Pečeme v troubě vyhřáté na 175° asi 50 minut. Po upečení necháme vychladnout a dáme do lednice vychladit, aby se koláč dobře krájel.

Přeji Vám všem krásné prázdniny, dávejte na sebe pozor, ať se na podzim zase všichni ve zdraví setkáme.

Dobrou chuť

Hanka

Víš, že?...

- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 16. září.
- * **SVATÝ TOMÁŠ** je hlavní patron našeho kostela – jeho slavnost slavíme ve středu 3. 7. při poutní mši sv. ve 12:15 hodin
- * **Pěší pout' do Svaté Hory** se uskutečňuje od 1. do 4. 7.
- * **Dětský jazykový tábor 2024:** od 8. července do 18. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov.
- * V neděli 28. července při mši sv. v 9:30 budeme se modlit za blahořečení **P. Augustina Schuberta, OSA** (+28. 7. 1942)
- * Ve čtvrtek **1. srpna** při mši sv. ve **12:15** hodin připomínáme 7. výročí smrti P. Antonia, OSA. Všichni jste srdečně zváni.
- * Ve středu **28. srpna** slavíme **slavnost sv. Augustina**. V kostele sv. Tomáše bude ve **12:15** a v **18:00** hodin slavena poutní mše svatá.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

* Pí. **Lea Vávrová** byla 15. června v pražské katedrále vyznamenána arcibiskupem Janem Graubnerem za svou obětavou práci se seniory. Paní Lei Vávrové blahopřejeme a děkujeme za ni Bohu.

**Krásné léto. Kéž si odpočineme
a neustále pocít'ujeme Boží
milost a doprovázení.**

